

Vreme: 24.07.2026 08:26

Medij: kurir.rs

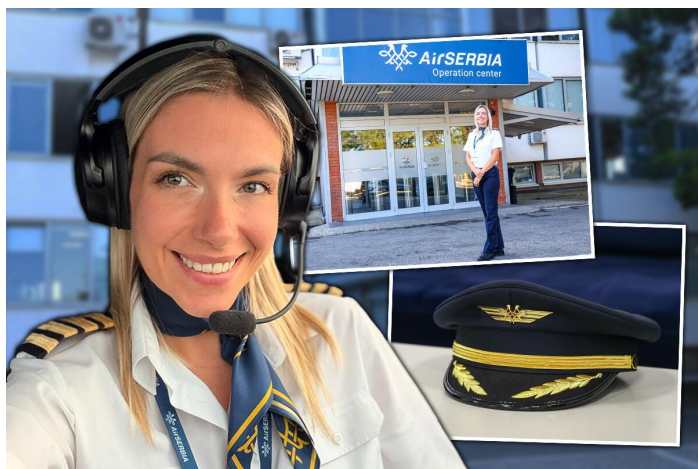
Link: <https://biznis.kurir.rs/info-biz/10057002/dina-milovanovic-put-od-stjuardese-do-pilota-er-srbije>

Autori: Una Kučuk

Teme: Air Serbia

Naslov: Od stjuardese do pilota: Dina je putničku kabinu zamenila kokpitom, danas je kapetan Er Srbije, otkriva kako izgleda radni dan u oblacima i put ka ovoj poziciji

8155

Od stjuardese do kapetana, Dina Milovanović otkriva izazove i radosti svog puta u avijaciji, rušeći predrasude o avijaciji kao "muškom poslu".

Put do mesta u kokpitu komercijalnog aviona zahteva godine učenja, odricanja i stroge discipline. Za Dinu Milovanović, drugu ženu kapetana na avionu ATR72-600 u floti Er Srbije, taj put bio je jedinstven i inspirativan. Njen profesionalni razvoj predstavlja pravi primer posvećenosti, istrajnosti i ljubavi prema letenju. Od rada u putničkoj kabini u ulozi stjuardese i diplomiranja na Fakultetu organizacionih nauka, preko pozicije kopilotkinje na avionima ATR i Airbus A320, pa sve do sticanja zvanja kapetanice, svaki korak bio je deo ostvarenja dečjeg sna. Svojim primerom, Dina iznova dokazuje da uz jasnu viziju i dobru organizaciju ne postoje nepremostive prepreke. U razgovoru za Biznis Kurir, Dina razbija predrasude o avijaciji kao isključivo "muškom" pozivu i otkriva šta se zaista dešava s druge strane vrata pilotske kabine. Iskustvo iz putničke kabine kao dragocena prednost Zanimljivo je da je Dina svoju karijeru u avijaciji započela kao stjuardesa, paralelno sa studijama. Iako je to za nju prvobitno bio način da se osamostali, stekne iskustvo i proputuje, to vreme joj je donelo neprocenjivo razumevanje celokupnog sistema funkcionisanja leta. Radili ste kao stjuardesa pre nego što ste prešli za komande aviona. Koliko Vam to iskustvo pomaže danas, da li zbog toga bolje razumete šta se dešava "s druge strane vrata"? - Veoma mi pomaže jer potpuno razumem koliko treba vremena da se pripremi kabina, i pre putnika, a i posle sa putnicima, kao i za poletanje i za sletanje. Komunikacija sa kabinskim osobljem mi je odlična zato što sam i sama bila član te posade. To su često i stara poznanstva, pa ostane jedan prijateljski odnos u kojem je komunikacija neuporedivo bolja. Prelazak sa pozicije stjuardese na poziciju pilota je ogroman uspeh. Da li se i dalje družite sa bivšim kolegama iz putničke kabine sa istim žarom? - Družim se sa svima i dalje. Podržavaju me i imam divan odnos sa svima. Ne pravim razliku da li je neko kabinska ili pilotska posada, družim se sa ljudima koji mi pričaju, a ne delim ih po tome čime se bave. Edukacija, majčinstvo i ostvarenje snova Iako se neretko misli da se obuke za pilota moraju završiti u ranim dvadesetim, Dinina putanja pokazuje važnost pravog trenutka i strpljenja. Dina se osvrnula na svoj profesionalni razvojni put, ističući da se majčinstvo savršeno uklopilo u njenu karijeru. Kako je tekao Vaš put od fakulteta do zvanja koje danas imate i koliko je bilo izazovno uskladiti sticanje letачkih dozvola sa porodičnim obavezama? - Prvo sam završila fakultet, pa master, a zatim Vazduhoplovnu akademiju. Potom sam radila tri godine kao prvi oficir na avionu ATR, nakon čega sam otišla na trudničko i porodičko bolovanje. Kada sam se vratila, prešla sam na Airbus, a zatim je usledio povratak na ATR. Što se majčinstva tiče, to se nekako lepo desilo u pravom trenutku. Jeste izazovno sve kombinovati, planirati i organizovati, ali uz dobru podršku, roditelja i supruga, stvarno nema problema. Njen otac, nedavno penzionisani pilot, bio joj je uzor, ali su se okolnosti za žene u avijaciji na našim prostorima promenile tek dolaskom nacionalne avio-kompanije. Da li ste od oca povukli ljubav prema letenju? - Ceo život sam to želela, ali ranije nikada nije bilo prilike da se žena zaposli kao pilot na našim prostorima. Nisam ni razmišljala da upisujem akademiju kada nije bilo svrhe, jer prethodna kompanija nije zapošljavala žene. Međutim, dolaskom Er Srbije, sve se promenilo. Fakultet je bio neko međuvreme dok se nisam opredelila da ipak završim akademiju i zaposlim se. Tako da jeste malo po uzoru na njega, ali to je bila i moja životna želja. Žene u kokpitu: Rušenje predrasuda Avijacija se brzo menja. Iako su žene

Vreme: 24.07.2026 08:26

Medij: kurir.rs

Link: <https://biznis.kurir.rs/info-biz/10057002/dina-milovanovic-put-od-stjuardese-do-pilota-er-srbije>

Autori: Una Kućuk

Teme: Air Serbia

Naslov: Od stjuardese do pilota: Dina je putničku kabinu zamenila kokpitom, danas je kapetan Er Srbije, otkriva kako izgleda radni dan u oblacima i put ka ovoj poziciji

za komandama ranije bile retkost, današnja slika je znatno drugačija. Dina ističe da u floti Er Srbije trenutno leti više od 10 žena, od kojih su mnoge već na poziciji kapetana. Kakve su bile reakcije putnika i kolega kada ste tek počeli da letite? - Od samog starta imam zaista pozitivno iskustvo. Ljudi se više oduševavaju nego što se iznenade. Kroz ceo ovaj period imala sam sjajnu saradnju sa svim kolegama, i mlađim i starijim. Putnici nikada nisu pokazali sumnju, sve je to nekako prirodno i normalno. Danas nije retko videti ženu u kokpitu, jer se sve više devojaka opredeljuje za ovu karijeru i nadam se da će to potpuno postati standard. Šta biste poručili devojčicama i mladim ženama koje sanjaju pilotsku uniformu, a okolina im sugerise da je to "muški posao"? - Nema ništa specijalno muško u ovoj profesiji. Kriterijumi ocenjivanja znanja i umeća upravljanja avionom su jednaki za muškarce i za žene. Nije potrebna fizička snaga, već red, rad i disciplina, zvuči kao kliše, ali je zaista tako. Bilo kojim poslom da neko želi da se bavi, potrebno je da prati taj put i da mu se posreći da ostvari snove. Barijera nema. Posao je odgovoran, zahteva dobru organizaciju, i svako ko oseća da to može, treba da krene tim putem. O bezbednosti u oblacima i atmosferi u kokpitu Za mnoge putnike letenje predstavlja stres, ali iz perspektive pilota, stvari izgledaju potpuno drugačije. Kontrola situacije, rigorozne obuke i poštovanje strogih procedura čine vazdušni saobraćaj najbezbednijim na svetu. Koji je Vaš najjači argument kojim umirujete one koji imaju strah od letenja? - Često svima govorim da avion neće ni poleteti ako je nebezbedno, to se ne može nikako desiti. S druge strane, avio-saobraćaj jeste najbezbednija grana saobraćaja po statistici. Kad bismo sada pogledali radar i videli koliko je trenutno aviona iznad cele Evrope, ljudi bi se iznenadili, gužva je veća nego na beogradskoj Slaviji u pet popodne. Svi koji ulaze u avion prolaze ozbiljne vežbe, testiranja i učenje. Spremni smo za bilo kakve iznenađne situacije. Ljudi se plaše kada nemaju kontrolu, ali ja, dok sedim za komandama i gledam vremenski radar, tačno vidim šta me čeka i nemam nikakve strahove. Putnicima često unapred najavim turbulenciju, i kada vide da smo ih pripremili, budu zahvalni. Možete li da se priselite svog apsolutno prvog komercijalnog leta? Koliko ste se za njega pripremali? - Psihička i fizička priprema se radi mesecima unazad. Da bi neko uopšte ušao u avion, mora da prođe mnogo zemaljske i simulatorske obuke. Zato u avion ne dolazimo uplašeni, prisutna je samo pozitivna trema. Prvi let mi je bio za Beč, imala sam predivne kolege koje su me pustile da pokažem šta znam, a zapravo su me oni svemu tome i naučili. Pamtim taj dan kao veoma uspešan. Zapravo, pamtim svaki svoj prvi let na svakom novom tipu aviona. Koliko je međuljudska hemija u kokpitu presudna za dobar i opušten let? - Uvek postoji neko s kim vam je prijatnije da radite, s kim "kliknete", ali velika većina kolega su divni ljudi. Meni je važno da imamo prijatnu atmosferu uz strogo poštovanje procedura. Naravno, koncentracija raste u zavisnosti od faze leta. Poletanje i sletanje zahtevaju maksimalan fokus, ali tokom faze krstarenja, imamo malo prostora da popričamo i tada je lepo graditi dobru atmosferu. Mali rituali i aplauzi putnika Posao pilota putnicima često izgleda glamurno, ali on nosi sa sobom specifičnu vrstu odgovornosti i svakodnevne rutine. Mnoge kolege ne vole aplauz putnika nakon sletanja. Vi ste jednom izjavili da Vam to ne smeta. Da li se taj aplauz uopšte čuje kroz zatvorena vrata kabine? - Slabo se čuje. Mora da bude prepun avion naših putnika da bismo čuli, jer oni tradicionalno tapšu, dok stranci to ređe rade. Najčešće nam kolege iz kabine prenesu. Meni je to simpatičan gest. Pošto 150 ljudi ne može da dođe ponaosob da vam kaže "hvala za super", oni to rade na ovaj način iskazujući zahvalnost i poverenje. Za kraj, da li imate neku svoju ličnu rutinu ili ritual pre nego što avion odleti od piste? - Nemam neke posebne rituale. Potpuno je kao i svaki drugi posao. Fokusiram se na to gde idem, šta radim i koji su mi sledeći koraci. Važno je uvek biti misaono "malo ispred aviona". Iako nemam ritual, uvek imam dozu pojačane koncentracije pred sam let, kako bi sve prošlo tačno onako kako treba. Biznis Kurir

